Amuzamentul regizorului

On Ianuarie 22, 2016

Străduiește-te să obții mai multă claritate asupra a ceea ce realizezi, efectuând un salt în afara valorii hrănite din acumularea individuală de cunoștințe.

Compozitorul rus Dmitry Kabalevsky care îl vizitează în aceste zile pe Prokofiev, notează: „ *Ceea ce m-a uimit mai mult în această rațională și extrem de precisă metodă de lucru era faptul că încadrarea în canavaua de măsuri cu accentele ei dramatice și psihologice precis așezate nu-i stânjenea de loc libertatea gândirii creatoare. Scrie muzica pentru film tot atât de inspirat și cu aceeași pasiune cu care scria celelalte compoziții ale sale în care rămânea stăpân absolut fără nicio îngrădire. "*

Odată compusă muzica, Prokofiev i-o cânta la pian lui Eisenstein, urmărind imaginea pe ecran și cântând tot el partea corului, dar prost, spre amuzamentul regizorului. Muzica astfel înregistrată de probă mai este urmărită împreună cu imaginea și, dacă ele coincid perfect, Prokofiev scrie partitura de orchestră. În fine, după atente repetiții cu orchestra, muzica este înregistrată. Ca și cu prilejul colaborării la filmul istoric „Alexander Nevsky", Eisenstein asistă și acum la aceste înregistrări. Şi, ca și atunci, el rămâne fermecat. *

Leadership: Ecoul exemplificator al acțiunilor celorlalți se reflectă asupra ta în valoarea TRUE sau FALSE, luând în considerare capacitatea artei de a se întoarce la tine într-un mod neașteptat, miraculos aproape?

Arta se reflectă în ceea ce creezi diferit de așteptările obișnuite pe care le ai de la ceilalți. Una este să creezi pentru a ajuta pe cineva, alta este să creezi pentru atingerea nivelului de excelență la care aspiri.

Diversele forme de sprijin, recunoscute în leadership drept un fel de apreciere și afecțiune, contribuie la satisfacerea necesităților de ordin funcțional al omului care vrea să urce cele mai înalte trepte ale măreției intelectuale. Dar acest lucru nu-ți asigură neapărat o satisfacție în a face lucruri care în mod firesc îți aduc o stare de bine, o satisfacție în a depăși o povocare, în a prețui și servi arta pe care ți-ai însușit-o de timpuriu.

Continuarea diverselor forme de sprijin în vederea stimulării unei pasiuni pentru o disciplină științifică în care creația este punctul forte, duce la o creștere a productivității forțelor de semnificație. Sau, dimpotrivă, la o scădere a importanței diverselor stări de spirit - ca fericirea, bucuria, îngrijorarea și tristețea, arătând fragilitatea devenirii, conflictele interioare cu care se confruntă individul.

Arta se întoarce la tine într-un mod neașteptat, miraculos aproape, numai dacă renunți a mai fi victima gusturilor celorlalți oameni, fiindcă originea caracterului trudnic al artei pretențioase (așa cum îl accentuează de regulă avangarda unei generații cu atitudine) stă în plăcerea de a ști că meritele tale reale nu se vor răspândi contra ta.

Un artist nu își etalează arta pentru a face cuiva pe plac, deci pentru a nu stârni o reacție adversă, ci după felul sentimentelor care îl stăpânesc, adică după cum predomină cele mai plăcute, încât să nu-și piardă frumusețea propriilor sale impresii despre lucrările realizate.

Leadership: Te vezi constrâns să reduci forțele de impact și semnificație ale demersurilor tale de creație sub impulsul primar de a fi agent cauzal, de a experimenta voința celor

care stabilesc cadrul unei schimbări majore de mentalitate?

Forțele de semnificație ale demersurilor tale de creație, având la bază anumite sondări ale zonei de reprezentativitate, pot reprezinta acele relații reciproce între semnalele de tip „suport" recepționate de la ceilalți. Nu este de mirare că efectul instalat după începerea etapei de aplicare a cunoștințelor, cuprinzând procesele de stimul-reacție, are ca opțiune de bifare acea stare de spirit debordantă de încredere și pozitivism care joacă un rol atât de important în jurul libertății gândirii creatoare.

Leadershipul, orientat spre reprezentarea unor modele de gândire autentice, întâlnește pe parcursul evoluției acea formă de manifestare a bunei-dispoziții care permite efectuarea unui salt în afara valorii hrănite din acumularea individuală de cunoștințe.

Individul, fermecat de această nebănuită serie de inspirație indusă într-o ambiantă plăcută, printr-o stimulare creatoare accentuată prin intermediul unui alt purtător de valori, poate acționa spre o tendință de creștere a randamentului, neinhibat de schimbul de experiență.

Libertatea gândirii creatoare este fondul organic înnăscut al temperamentului care se ghidează după dictonul "Eu organizez, eu câștig".

Ecoul exemplificator al acțiunilor de sprijin ale celorlalți se reflectă asupra ta în valoarea TRUE dacă reușești să-ți înțelegi atitudinea față de ceea ce practici, obținând mai multă claritate asupra a ceea ce vrei să realizezi.

Sau se reflectă asupra ta în valoarea FALSE dacă renunți la experiența unei călătorii fermecate ce ți se deschide înainte spre un altfel de „muzică", care nu se încadrează în tiparele convenționalului, a cărei finalitate trebuie să fie propria ta reinventare.

A reduce forțele de impact și semnificație ale demersurilor tale de creație sub impulsul primar de a experimenta voința celor care stabilesc cadrul unei schimbări majore de mentalitate înseamnă să generezi ideea care separă sentimentul de acțiune.

Iar ideea care separă sentimentul de acțiune, întregită printr-o armonioasă și elocventă expresivitate plastică, se face remarcată prin dispoziția artistului de a reacționa contrar impresiilor și concepțiilor altora. Ideea în artă nu este să fii original sau diferit, ci să fii împăcat cu tine însuți și cu ceea ce faci.

Amuzamentul regizorului este rezultatul unei sinergii îndreptate spre o esențializare a unui stil de gândire, a unei stări sau a unei situații, care poate să trezească bucuria de a fi mai eficient în desfășurarea activității profesionale. Chiar dacă asta înseamnă să renunți la ceea ce crezi că vor oamenii să fii.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/amuzamentul-regizorului.html